

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 112.452 van 8 november 2002
in de zaak A. 128.893/XIV-12.433.**

In zake : XXX,
 wonende te 2060 ANTWERPEN,

tegen :

 de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
 de minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Senegalese nationaliteit, op 5 november 2002 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het bevel om het grondgebied te verlaten van 30 oktober 2002 van de minister van Binnenlandse Zaken, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 30 oktober 2002;

Gelet op de beschikking van 6 november 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op de beschikking van 6 november 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 november 2002, om 14 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. DE BOE, die verschijnt voor de verzoekende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur M. STERCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 2 mei 1993 en zich vluchteling verklaart op 11 mei 1993; dat op 22 maart 1994 de commissaris-

generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de asielaanvraag verwerpt; dat zij op 29 januari 2000 een aanvraag tot regularisatie indient; dat de minister van Binnenlandse Zaken deze aanvraag op 9 april 2002 verwerpt; dat op 1 augustus 2002 tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring werd ingediend bij de Raad van State, gekend onder G/A. nr. 126.785; dat aan de verzoekende partij op 30 oktober 2002 het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis werd gebracht;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat de verzoekende partij drie middelen aanvoert die luiden als volgt :

“EERSTE MIDDEL

De beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 30.10.2002 is gemotiveerd met het argument dat de regularisatieaanvraag van verzoeker definitief verworpen werd door de beslissing van de Minister van 9.4.2002.

Tegen deze beslissing werd een beroep tot nietigverklaring ingediend voor de Raad van State op 1.8.2002.

Het dossier van de heer XXX is van die aard dat er een gerede kans bestaat dat de Raad van State de beslissing van de Minister zal vernietigen.

De regularisatieaanvraag is dus geenszins definitief verworpen.

TWEEDE MIDDEL

Verzoeker beschikt over Italiaanse verblijfsdocumenten. Deze documenten blijven minstens geldig tot begin november 2003.

Op basis van de Italiaanse verblijfsvergunning kan verzoeker vragen om een verblijf in België.

Het schorsen van het bevel het grondgebied te verlaten, zou verzoeker de nodige tijd laten zijn verblijf in België alsnog mogelijk te maken.

DERDE MIDDEL

Verzoeker is momenteel tewerkgesteld in België.

Verzoeker heeft een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur afgesloten met de BVBA BRASSCO.

Daarvoor is verzoeker ook steeds tewerk gesteld geweest.

Door het bevel het grondgebied te verlaten, verliest verzoeker een kans op tewerkstelling.

Deze is zeker daar hij op grond van de Italiaanse documenten een verblijfsvergunning kan bekomen.”.

Overwegende dat luidens artikel 8 juncto artikel 3, eerste lid, 4/, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, het verzoekschrift tot schorsing onder meer een “uiteenzetting van de feiten en de middelen” dient te bevatten; dat de uiteenzetting

van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden; dat hetgeen de verzoekende partij uiteenzet algemene opmerkingen zijn aangaande het beroep tot nietigverklaring dat is ingediend tegen de weigeringsbeslissing van haar regularisatie-aanvraag, het niet aangetoonde gegeven dat zij over Italiaanse verblijfsdocumenten zou beschikken en het feit dat zij in België tewerkgesteld is, zonder te preciseren welke bepaling of beginsel werd overtreden; dat de verzoekende partij het niet aan de Raad van State mag overlaten om uit die uiteenzetting middelen te distilleren; dat haar uiteenzetting niet als ontvankelijke middelen kan worden verstaan;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede van de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht november tweeduizend en twee, door :

de HH.	C. ADAMS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

C. ADAMS.